

aan. Met jou kan / ik nog praten als we samen ginder zijn? Ola Mafalaani, die vier jaar met *Ajax* rondliep voor ze het stuk ging ensceneren (als coproductie van het 'regisseurshuis' FACT in Rotterdam en Theater aan het Spui in Den Haag), haalde de hartverscheurendheid van deze scènes niet uit verstilling, maar uit grof en effectief theatergeweld.

Ko van den Bosch (*Ajax*), die de woede van de titelheld verbeeldde door de papieren tonelvloer eerst wild met verf te besmeuren en de lappen vervolgens aan touwen op te hijen, als gevilde dierenlijken in een slachthuis, begon te merken waar Ola Mafalaani en haar spelers je wilden hebben (niks alles snappen, niks alles horen – je zult godverdomme meemaken wat hier gebeurt!), grepen ze je wel krachtig bij de strot. Dat pesterige spel van een hoogtepunt, werkte hier in ieder geval wel. Dit in tegenstelling tot de manier waarop Mafalaani het koor (in deze tragedie: matrozen uit Sala-

van de meeste uitvoeringen (ook in die van Ivo van Hove uit 1991) wordt weggelaten. Hun optreden neemt iets van *Ajax*' woede weg, hun aanblik maakt hem zacht, zacht genoeg om afscheid van hen te nemen: 'Er is één ding dat ik je nu benijd / jij weet nog niet wat lijden is. Het leven / is een feest zolang je niets beseft – todat / je het verschil leert tussen vreugde en verdriet. Wanneer het zover is moet je / de vijf- and tonen dat je de gelijke / van je vader bent. Intussen moet je / spelen in de wind – en groeten want dat maakt / je moeder blij. Ik weet dat niemand – niemand / van de Grieken je vernedert – ook al / ben ik weg; Alleen ('bijdrukte daarna zijn vrouw Tekmessa (Malou Gorter) en zijn zoon Eurysakes (Jamel Hanac- vrouw – als zij het nieuws vernemt – dan huilt / ze dat de hele stad het hoort. Voor mij heeft en snel. / Kom naar me toe – Dood. Kijk me

in de meeste uitvoeringen (ook in die van Ivo van Hove uit 1991) wordt weggelaten. Hun optreden neemt iets van *Ajax*' woede weg, hun aanblik maakt hem zacht, zacht genoeg om afscheid van hen te nemen: 'Er is één ding dat ik je nu benijd / jij weet nog niet wat lijden is. Het leven / is een feest zolang je niets beseft – todat / je het verschil leert tussen vreugde en verdriet. Wanneer het zover is moet je / de vijf- and tonen dat je de gelijke / van je vader bent. Intussen moet je / spelen in de wind – en groeten want dat maakt / je moeder blij. Ik weet dat niemand – niemand / van de Grieken je vernedert – ook al / ben ik weg; Alleen ('bijdrukte daarna zijn vrouw Tekmessa (Malou Gorter) en zijn zoon Eurysakes (Jamel Hanac- vrouw – als zij het nieuws vernemt – dan huilt / ze dat de hele stad het hoort. Voor mij heeft en snel. / Kom naar me toe – Dood. Kijk me

Ajax - Ola Mafalaani, FACT / Sanne Peper

